

Moses David og ættargjáin

So leingi fólk er liv lagað her á knottinum, so vil tað altíð vera hópur av evnum, tey ymsu ættarlíðini ikki kunnu sameinast um, og hin áh-so-nóg-umrødda ættargjáin uppstendur.

Líka síðani teir báðir jassarnir, Sokrates og Aristoteles, harmaðust yvir tíðarinnar moralska forfall og slíkt, sum ikki samsvaraði við teirra avgjördu meiningar og fram at okkara døgum, eru tað skrivaðir kilometrar av meir ella minni líkasælum lesnaði um fyrrnevndu ættargjá.

Eg skal ikki troytta min tolna lesara við nøkrum banalium, psykologiskum, pædagogiskum ella enn tá sosiologiskum akademiskum-lenistólhugleiðingum um hetta altíð aktuella evnið, men heldur loyva mær at sitra nakað.

Eg havi fyrr nevnt »Gods Children«. Hesa amerikansku flipp-rørsluna, sum hevur vunnið nóg fram í norðanlondum. Teirra andaligi oddafiskur er ein amerikanari við tí stolta navninum, Moses David.

Hesin maður skrivur um so ólik evni sum spádómar úr halgu skrift, beat-tónleik, valuta-marknaðin etc. Saman við fanatismu, veruleikaflyggjan og biblioum ristir hann ein cocktail, sum er ræðandi við sínum sjónarmiðum, men sum fer líka niður í blóðið á nógvum frusteraðum ungfolki.

Ein dagin, eg kom oman eftir Aarvegnum, stóðu tvey ungfolk frá Gods Children og seldu ymskar skriftir av Moses David.

Tað, sum eg keypti, viðger evnið foreldur/børn. Eg loyvi mær at taka nøkur brot fram.

Soleiðis kann nevniliga eisini skrivast um ættargjónna:

Hvad med haaret? Haaret er en tilbagevendende til den mode, som har eksisteret i aarhundreder. Før de sidste hundrede aar, klippede folk aldrig deres haar. Mænd havde skæg. De begyndte ikke at barbere sig før end for 50 aar siden, og folk bar rober tusinder af aar, før de begyndte at bære disse besynderlige klædninger. Omkring renæssancen begyndte de at gaa med strømper og trikot. Sandaler og bare fødder var populære igennem tiderne. Hvad beklager forældrene sig over? De beklager sig over, at deres børn vender tilbage til deres forfædres skikke. Det er forældrene som er oprørerne. De unge ønsker at vende tilbage til deres forfædres livsmønster, med deres kooperative, socialistiske, kollektive stammeliiv. Det er det ældste og længst varende af alle økonomiske systemer — stammeliiv-formens økonomiske system, den gamle form for socialisme.

Forældrene ønsker, at de unge skal følge i deres fodspor i en selvsk høg over høg økonomi, i hvilken de ikke alene myrder hinanden, men laver masse-slagtninger af hele nationer.

Forældrene ønsker ikke selv at blive afløret som oprørere, saa de maa prøve at forhindre deres børn i at blive oprørere.

»Flyt ej ældgamle skel, dem, dine fædre satte.« Forældrene

har ødelagt de ældgamle skel og har opsat nye, og de beklager sig, fordi deres børn ønsker at vende tilbage til de gamle; i deres udseende, tøj og økonomiske livsanskuelse.

Tre ting, der har separeret dagens ungdom, er deres udseende, deres økonomiske filosofi og deres religiøse filosofi.

Her er ungdommen led og ked af, hvad der i virkeligheden viser sig at være en hedensk, grusom, krigsliedrig, falsk Kristendom. De prøver paa at vende tilbage til de gamle fredselkende religioner, iberegnet Tidlig Kristendom, men forældrene vil ikke finde sig i det.

Draaben, der faar bageret til at flyde over, er, at børnene ikke alene gør oprør imod deres forældre, men imod det falske samfund de har skabt — den falske religion, falske økonomi, hykleriske klædedragt og udseende.

Saa de vender sig til fredselkende Budisme og Kungfutsisme. I mangel paa enhver aandelig realitet i deres forældres hykleriske og forfalskede religioner (endog saakaldte Kristne) har deres børn, i deres jagt efter uforsket aandelighed, virkelig religion, det virkeligt overnaturlige og det mirakuløse, grebet til narkotika, fortidig mysticisme og den aandelige verden.

Saa hvem er oprørerne? Hvis du mener oprørere imod de gamles guder, skikke og udseende, eller de gamles økonomi, da er forældrene oprørere. Men hvis du mener oprørere imod dette nyskabte, moderne, plastiske, kunstige, menneskeskabte, tingest-fyldte, pengeskøre, krigslidertlige, sex-gale og religiøst hykleriske samfund af forældrene i dag, ja, da er vi, ungdommen i dag, oprørere og revolutionære, og vi ønsker at vende tilbage til patriarkernes og forfædrenes gamle prøvede og godkendte veje. Vi ønsker at vende tilbage til Noahs, Abrahams, Moses, Dommernes, Kongernes, saa som David og Salomon, og de gamle profeters livsmønster — faktisk til det livsmønster Jesus Kristus, Hans disciple og kirkens martyrer selv fulgte. Det er det, vi ønsker at vende tilbage til. Vi gør oprør, med alt, hvad der er i os, imod Darwins saakaldte civilisation og udviklingslære, ateisterne, pseudo-videnskabsmændene og deres latterlige opfindelser, forurening, usund levemaade, unaturlig klædedragt, unaturligt udseende og selvisheden af den selvødelæggende kapitalisme, med dens helvedes krige og djævelske vaaben.

Og hvem er de virkelige oprørere i dag? Ærlig talt? De stakkels famlende unge af i dag, der er uvidende om Gud, med deres ynkværdige bestræbelser paa at vende tilbage til det skønne gamle i udseende, klædedragt, fremtoning, skikke, samarbejdende samfund og de fredselkende religioner af i gaar? Nej! Eller deres Gudsforagende, Bibelhadende, Antikristne, selviske, fredshadende, loubry-

dende, manddræbende forældre af i dag? Min ven, du siger, at Hippiegenerationen er oprørsk, trodsig og loubrydende og søger vores samfunds ødelæggelse? Hvis du mener oprørsk imod samfundets hykleriske religion, trodsig imod dets manglende tro paa det overnaturlige, og at de prøver paa at ødelægge dets vederstyggelige afguder, for at vende tilbage til den Gud vi kom fra, til det Guddommelige i skikke og fremtoning og til vores ærværdige patriarkalske forfædres stammeliiv; Ja, i saa fald er vi oprørere, og tak Gud for det. Men vi tror, at vi, i Guds øjne og efter Hans Ords maalestok, er de sane elskere af fred, kærlighed, sandhed, skønhed, Gud og frihed; hvortil vi, vore forældre, er alle tiders største gudsfornægtende, loubrydende, vanvittige, oprørske oprørere, som er paa randen til at ødelægge og forurene os alle og vores verden, hvis vi ikke staar op imod jer i Guds navn og prøver at stoppe jer fra jeres selvmorderiske galskab af fuldstændig selvudslettelse.

I, mine kære forældre, er det største oprørere imod Gud og Hans Ord og Hans veje — ikke os, og I skal faa en desto strengere dom, for hvordan kan vi gøre oprør imod en Gud vi ikke kender? Hvis ord I aldrig lærte os, hvi vej I aldrig viste os. Og I fornægtede Ham. I hørte Hans Ord, men gav ikke agt paa dem. I blev vist Hans veje, men fulgte dem ikke. Det er jer, mine kære forældre, som er denne generations virkelige oprørere, ikke os.

Til helvede med jeres djævelske system. Maa Gud forbande jeres utroende hjerter. Det ville være bedre, om en møllestent blev lagt om jeres hals, og I blev kastet midt ud i havet, end at I skulle forarge en af disse smaa. I var de virkelige oprørere, mine kære forældre, og

Johan Hot Mortensen: — Tað er ein hópur av evnum, sum tey ymsu ættarlíðini ikki kunnu semjast um

de værste gennem alle tider. jeres ugudelighed, bryder jeres Gud vil tilintetgøre jer og frelse os, eftersom vi, i Gud den Almægtiges navn, gør oprør imod jeres ondskab, fornægter jeres ugudelighed, bryder jeres ubibelske traditioner og ødelægger jeres afgudstilbedende system.

Johan Hot Mortensen

Heldur tú ikki **BLAÐIÐ** sum umboðar landsins størsta flokk?

Undirritaði:

Navn:

Bústaður:

tekni meg sum haldara av **SOSIALINUM**

Sendið hendan lepa í afturlatnum brævbjálva til:

sosialurin

box 76, 3800 Tórshavn,